ชื่อเรื่อง การเปรียบเทียบวิธีการสอนแบบปกติกับวิธีการสอนทักษะปฏิบัติของซิมพ์ซัน (Simpson)

โดยใช้ชุดฝึกทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์พื้นเมืองสร้างสรรค์ด้วยเพลงเที่ยวเมืองสุรินทร์
กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สาระที่ 3 นาฏศิลป์ ของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ผู้วิจัย นางอุไรวรรณ เจือจันทร์ ตำแหน่งครู วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ

หน่วยงาน โรงเรียนเมืองสุรินทร์ อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์

ปีที่ศึกษา 2560

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มุ่งเน้นการเปรียบเทียบวิธีการสอนแบบปกติกับวิธีการสอนทักษะปฏิบัติของ ซิมพ์ซัน โดยใช้ชุดฝึกทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์พื้นเมืองสร้างสรรค์ด้วยเพลงเที่ยวเมืองสุรินทร์ ของผู้เรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเมืองสุรินทร์ กลุ่มตัวอย่างได้แก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/6 ได้มาโดยใช้วิธีการเลือกแบบยกกลุ่ม (Cluster Sampling) จำนวน 42 คน เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบสอบถามปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ชุดฝึกทักษะ แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบประเมินพฤติกรรม แบบประเมินความสามารถด้านทักษะ ปฏิบัตินาฏศิลป์ และแบบสอบถามความพึงพอใจ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน และใช้สถิติทดสอบ t-test แบบทดสอบรายคู่ (Pair Sample t-test) และ t-test แบบ Independent Sample t-test ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียน เมืองสุรินทร์มีปัญหาการเรียนการสอนทางทักษะนาฏศิลป์โดยรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.36 จึงได้พัฒนาชุดฝึกทักษะทางนาฏศิลป์ที่มีประสิทธิภาพ ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผู้เรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 88.88 ปฏิบัติตนตามคุณลักษณะอันพึงประสงค์อยู่ในระดับคุณภาพดีเยี่ยม มีทักษะการปฏิบัติ นาฏศิลป์ โดยรวมอยู่ในระดับดีมาก ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยรวมอยู่ในระดับมาก สังเกตจากหลังจากที่ผ่านไปแล้ว 2 สัปดาห์ ได้ทำการทดสอบความสามารถ ของผู้เรียนด้านทักษะปฏิบัตินาฎศิลป์ ปรากฏว่ามีทักษะปฏิบัตินาฎศิลป์เพิ่มขึ้น

คำสำคัญ : วิธีการสอนทักษะปฏิบัติของซิมพ์ซัน, ชุดฝึกทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์

Comparison of Traditional Instruction and Simpson's Model Instruction for Psycho-motor Skill Development by Using the Skill Practice Package of Creatively Locally Dramatic Arts with the Song of Mueang Surin, for Grade 4 Students of Mueang Surin School under Surin Elementary Education Service Area 1

Abstract

This research aimed to compare the traditional instruction and the Simpson's model instruction for practical skill development by using the practical skill package of creatively locally dramatic arts with the song of Mueang Surin Travelling in the Art Learning Group, Strand 3 of Dramatic Arts, for grade 4 students of Mueang Surin School. The sampling group was the grade 4 classroom 6 (4/6) students, which was sampled using Cluster Sampling, with totally 42 students. The research tools were the questionnaire of instructional problems, the practical skill package, the instructional plan, the learning achievement test form, the behavioral evaluation form, the practical skill evaluation form of dramatic arts, and the satisfaction questionnaire. The data was analyzed using percentage, mean, standard deviation, Pair Sample t-test and Independent Sample t-test. The research found that the grade 4 students of Mueang Surin School had the instructional problems of dramatic arts skills overall at high level, the average value is 4.36. Then, the efficiently practical skill package was developed, which provided the learning achievements after studying higher than those before studying with statistically significant difference at .01. The students had more knowledge at 88.88 percent, had behaviors following the required characteristics at excellent quality level, and had practical skills of dramatic arts overall at very good level. Besides, they had overall satisfactions in the instructional activities at high level. After 2 week-practicing by using the practical skill package of dramatic arts, the observation found that they had more practical skills.

Keyword: Simpson's Model instruction for practical skill, Practical skill package of creatively locally dramatic arts